

לראש לפנות בני-עקיבא "אמנה" כפר - פבא

הרב אברהם צוקרמן
יו"ר מרכז ישיבות ואולפנות בני-עקיבא.

תשורי מראש אמנה

"אין הגלויות ראויים להגאל אלא בשכר אמונה, שנאמר: "אתי מלבנון כלה, אתי מלבנון תבואי, תשורי מראש אמנה..." ואין הגלויות מתכנסים להיות דבוקים בו יתברך לגמרי, ויוצאים מראש האומות - רק בשביל האמונה. שבשביל האמונה הם דבוקים בו יתברך. ואומה כזאת - אין ראוי שתהיה בגלות, גולים ממקום למקום, ולכך הגלויות מתכנסים להיות נטועים עם השם יתברך" (מהר"ל, נתיב האמונה).

"כי אמונת אשה לאיש, יותר מן אמונת האיש לאשה, כי אמונה לשון נקבה ואמת לשון זכר, ואין כל כך נמצא האמת באשה כמו האמונה, ולכך עמדה האשה באמונתה ולא האיש. ותבין זאת כי האיש מותר באחרת ואין האשה מותרת באחר" (מהר"ל, נתיב האמונה).

הנחה זו שהגאולה תלויה באמונה והאמונה מצויה אצל האשה יותר מאשר אצל האיש - מאירה לנו אור חדש בהבנת דברי חכמים ז"ל ש"בזכות נשים צדקניות נגאלו אבותינו ממצרים".

כי גם בשעה שקשיי השעבוד הלכו וגדלו, היו הן שראו בהם את חבלי הגאולה ועודדו את האנשים שהיאושו כרסם בהם.

אמונה יסודה בלב והרגשת לב זו תכונה שנתברכה בה האשה. הגבר נתברך בהגיון קר ושכל מפותח החותר אל האמת. הראיה - מבררת את האמת, לפיכך מתרשם הגבר ממראה עיניו והדברים עליהם שמע אין בהם כדי להכריע. שמיעה מבוססת על אמונה, והאשה שישוד האמונה חזק בה יותר, מתעודדת מהדברים אשר שמעה, ולא נשברת ממראה עיניה.

ויש בראיה מה שאין בשמיעה ויש בשמיעה מה שאין בראיה. בראיה אחת - אפשר לראות דברים הרבה. בשמיעה - שני קולות בבת אחת אינם נשמעים. דברים הנראים - זכורים יותר, דברים הנשמעים - פחות. ראיה משפיעה מאד, שמיעה לא באותה מדה. על כן כשמע משה, מפי הגבורה, על העגל שעשו ישראל, לא השפיע עליו הדבר לשבור מיד את הלוחות, כשם שעשה זאת כאשר ראה את העגל והמחולות כמו עיניו. מאידך - ראיה אפשרית רק באור, שמיעה - גם בחושך.

דברים אלו אמורים בראיית העין ושמיעת האוזן. אבל יש גם ראיית הלב - "לבי ראה הרבה חכמה", ויש גם שמיעת הלב - ו"נתת לעבדך לב שומע". לב - כשהוא רואה ושומע - אין גבול לראייתו ואין מעצור לשמיעתו. על כן אמונה, אשר מבוססת על הרגשת הלב

לאולפנת בני-עקיבא "אמנה" כפר-פבא

- אין גבול לעומקה. גם בחושך הגדול ביותר הוא רואה את האור הבוקע והגאולה שממשמשת ובאה. לפיכך בזכותן של נשים צדקניות שהאמינו בגאולה עליה שמעו, - "פקוד יפקוד", ויבסס עליה תכלית הכוסף" - נגאלו אבותינו ממצרים. "תשורי מראש אמנה", האמונה רואה מ"ראש", מראשית צמיחתה של הגאולה, את בואה של הגאולה בשלימותה, כשחר זה שהוא בוקע ועולה. תבורכנה על כן בנותינו, ובתוכן בנות "אמנה", החוגגות 25 שנה לקיום האולפנא, בכו האמונה הטמון בלבותיהן, אשר ע"י תכלית הכוסף מזרז את השלמתה של הגאולה, כאמותיהן הצדקניות בעת גאולת מצרים והיציאה מעבדות לחרות עולם.

